

Pavlina, Marinšek Štefanija, Martelane Amalija, Martelane Marija, Sedej Josipina, Šavli Eleonora, Širca Gizela, Štrosar Ljudmila, Valenčič Katarina in Šusteršič Angela s slovenskim učnim jezikom. — Izpit za otroške vrte so naredile Blažica Ernesta, Blažič Marija, Havel Štefanija, Marinšek Štefanija, Sedej Josipina, Simčič Ivanka in Šavli Eleonora.

Sveče v korist družbi sv. Cirila in Metoda, o katerih se je že mnogo govorilo med rodoljubi in prijatelji prekristne šolske družbe sv. Cirila in Metoda, bodo sedaj vendarle prišle v promet. — Ako se pomisli, kako velikega pomena je naša šolska družba, in koliko podpore daje slovenski mladini, je pričakovati, da se bode slavno p. n. občinstvo zavedlo svoje dolžnosti in povsodi zahtevalo le sveče družbe sv. Cirila in Metoda. — Ker je kakovost teh sveč najboljša, cena pa enaka drugim sovrstnim izdelkom, je dolžnost vsakega narodnega trgovca, da si omisli te sveče. — V kratkem izidejo ceniki, ki se bodo na zahtevanje doposiljali poštine prosto. Za razprodajo Ciril-Metodovih stearinsveč je družbino vodstvo poverilo trgovca gospoda Mafeja Žigona v Škofji Loki kot glavnega zalagatelja. Vsa naročila ali sploh kaka pojasnila naj bodo naslovljena na omenjenega gospoda trgovca, ki bo drage volje vedno na razpolago.

Zakaj si pri zevanju zakrivamo z roko usta? V srednjem veku in kjekod tudi še zdaj je prazna vera, da hudič zmiraj preži, da bi se mogel vtepati v človeka ter ga posesti. Ker pa je moral včasih precej dolgo čakati pri kakem človeku, preden je odprl usta, ga je rajši dregnil, da je zehnil in tako je vjahal vanj z vsem svojim peklenskim veličanstvom. Zato so si ljudje prekrizavali usta pri zehanju, da bi preprečili peklensčeka. Ponekod imajo še to navado, po drugih krajih pa si samo z dlanjo prikrijejo usta, dekadenti in secesionisti pa puste, kadar zehajo, usta na ves stežaj odprta.

Kraljev vzgojitelj. Pred nedavnim je umrl v Milanu general Osio, vzgojitelj sedanjega kralja Viktorja Emanuela. Kralj se je zjokal, ko je slišal o njegovi smrti. Osio pa je bil z nekdanjim napoljskim princem jako strog. Luigi Morandimu, ki je imel poučevati princa, je dejal: „Ravnajte s princem kakor z vsakim drugim človekom; nič se ne ozirajte na njegov stan. Pri pouku naj si tudi princ streže sam — kadar česa treba, recimo za pisanje“. Kadar se je general Osio raztogotil, je navadno dejal: „Črevljarjev sin je isto kakor kraljev sin; če je osel, ostane osel, zapomnite si to“, in na to je zažvenketal z ostrogami ter zaloputnil vrata. „Princ, to je na vašo korist“, je omenil Morandini in princ je dejal: „Vem“. Princ se je bal Osia kakor vruga ter je z največjo skrbjo izpolnjeval svoje dolžnosti. Bil je tako priden, da je o njem dejala njegova mati, kraljica Margherita: „Moj sin me še nikdar ni žalil“. Osio je skrbel posebno za to, da postane princ telesno krepak. Nekoč je zaukazal princu, ko je imel nahod, naj takoj zajaše konja. Ker je deževalo, je prof. Morandi omenil: „Princ se bo prehladil.“ „E kaj — prehladil! Ne sme se prehladiti. Kaj pa, če bi bila vojna? Potem bi moral iti na konja tudi prehlajen“, se je odrezal Osio. Osio ni maral tudi za zdravniške predpise, tako da se je princ čez telesni zdravnik večkrat pritožil: „S tem vojakom ni možno pametno govoriti“. Od sedmih zjutraj se je princ učil. Pri tem je sedel na navadnem stolu, učitelj pa v naslanjaču. Že v dvanajstem letu je govoril princ francosko in angleško. Ko je prečital Silvia Pellica: „Iz mojih ječ“ ter izvedel, da so morali na Spicbergu karbonarji odrezati Maroncellimu ranjeno nogo, je princ zaškripal z zobmi in tako hudo zaklel, da mu je moral Morandi pripomniti: „Princ, zdaj smo z Avstrijo v trozvezi“. Princ se je učil latinščine s svojo materjo, toda mati je bolj napredovala. Dočim je sin še čital Kornelija Nepota, je mati že čitala Vergilija. „Mamica ne dela nič drugega, kakor da se uči latinščine, jaz pa se moram s toliko rečmi ukvarjati“, je vzdihnil princ. Vsako leto je

moral princ delati skušnjo. Nekoč je omenil njegov oče: „Za mojih dni je bilo vse drugače; učil sem se, kadar sem hotel, učitelji so ubogali mene, jaz sem sedel v naslanjaču in oni na navadnem stolu“. Zadnjo skušnjo je napravil princ v 17. letu. Znal je takrat izborno jahati, streljati, z mečem se bit, plavati, risati, slikati, igrati na glasbena orodja, znal je prav dobro več jezikov in slovstev, filozofijo in vojaško znanstvo.

Uradni razpisi učiteljskih služeb.

Št. 656.

Kranjsko.

Na II. mestni deški petrazrednici je stalno popolniti mesto nadučitelja-voditelja.

Prosilci za razpisano mesto naj svoje pravilno opremljene prošnje predpisanim potom vlagajo najkasneje do dne 10. avgusta t. l. pri podpisanim e. kr. mestnem šolskem svetu.

Zakasnele ali pomanjkljive prošnje se ne bodo vpoštevale.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani dne 20. julija 1902.

Št. 1403.

Na trirazrednici v Knežaku je eno učno mesto stalno popolniti.

Prošnje naj se vlagajo semkaj do dne 22. avgusta 1902.

C. kr. okr. šolski svet v Postojni dne 21. julija 1902.

Št. 1307.

Štajersko.

Na petrazredni ljudski šoli pri Sv. Marku blizu Ptuja se bo s početkom zimskega tečaja t. l. stalno namestila nadučiteljska služba z dohodki po III. krajnem razredu in s prostim stanovanjem.

Prosilci za to mesto, ki morajo biti vsposobljeni za pouk v obeh deželnih jezikih in za veronauk, naj vložijo svoje prošnje s pričevalom usposobljenosti in zrelostnega izpita ter z domovnico opremljene, predpisanim potom pri krajnem šolskem svetu pri sv. Marku, p. Ptuj, do 15. avgusta t. l.

Okrajni šolski svet v Ptuj, dne 19. julija 1902.

Za predsednika: *Oschgan.*

Št. 1208.

Na dvorazredni ljudski šoli pri Sv. Bolfanku v Slov. goricah se bo s 1. novembrom t. l. stalno, eventuelno začasno namestila učiteljska služba z dohodki po tretjem krajnem razredu in s prosto izbo.

Prosilci ali prosilke za to mesto naj vložijo svoje redno opremljene prošnje predpisanim potom do 15. avgusta t. l. pri krajnem šolskem svetu pri Sv. Bolfanku v Slov. gor.

Za predsednika okrajnega šolskega sveta v Ptuj dne 18. julija 1902.

Oschgan.

Na petrazredni ljudski šoli pri Sv. Miklavžu je stalno ali začasno popolniti dve učiteljski mesti z dohodki po III. krajnem razredu in s prostim stanovanjem.

Prosilci ali prosilke naj vložijo svoje redno opremljene prošnje predpisanim potom pri krajnem šolskem svetu pri Sv. Miklavžu do 18. avgusta t. l.

Št. 5150.

Primorsko.

Na petrazredni deški ljudski šoli s pravico javnosti v Trstu se razpisuje služba učitelja s 1280 K letne plače in 240 K stanarine.

Postavno opremljene prošnje naj se do 10. avgusta t. l. dopolnjejo podpisane vodstvu.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani

dne 13. julija 1902.

Št. 832.

Istra.

Na mešani enorazrednici s slovenskim učnim jezikom v Slivji (občina Materija) popolniti je mesto učitelja (voditelja) III. plačilnega reda.

Dohodki, združeni s to službo razvidni so iz deželne postave za Istro z dne 9. oktobra 1901 žež. zak. list št. 35.

Prositelji naj svoje pravilno opremljene prošnje predpisanim potom tekom štirih tednov sem predložijo.

C. kr. okrajni šolski svet Volosko.

„Učiteljski Tovariš“ izhaja 1., 10. in 20. dne vsakega meseca ter stoji vse leto 8 K, pol leta 4 K, četrt leta 2 K. Spisi naj se blagovoliijo pošiljati samo pod naslovom: Uredništvo „Učiteljskega Tovarša“ v Ljubljani. Naročnino pa prejema g. Frančišek Crnagoj, nadučitelj v Ljubljani (Barje). — Vse pošiljatelj naj se pošilja franko. — Oznanila in poslanice se računajo za stran 30 K, pol strani 16 K, $\frac{1}{2}$ strani 10 K, $\frac{1}{4}$ strani 8 K, $\frac{1}{8}$ strani 4 K; manjši inserati po 20 h petit-vrsta. Večkratno objavljenje po dogovoru. Priloge poleg poštine 6 K.